

„Falu vagyunk a városban”

– szoktam mondogatni ismerőseimnek, amikor ló- vagy tehénszart látok az úton. Sajnos egyesek ilyen téren is magasról tesznek az együttélés, valamint a jóérzés szabályaira. Vannak olyan házak Székelyudvarhely központjában (nem beszélve a Tábor- vagy a Bethlen lakótelep „peremvidékéről”), amik olyan képet és környezetet mutatnak, hogy egy szembekötődésnél egészen biztosan azt mondanám, hogy vidékre hoztatok, annak is egyik legcsúnyább zugába.

Lépten-nyomon élénk tűnnek a falusi életvitel olyan dolgai, amelyek vagy egyáltalán nem illenek a város képébe, vagy pedig egyenesen visszataszítóak – utóbbi csoportba tartoznak a nagytestű háziállatok által összepiszkolt útfelületek.

A városban [egyre több lesz az aszfaltozott utca](#) , illetve út, de sajnos az is egyre szembetűnőbb, hogy állati ürülék is egyre több lesz, dacára annak, hogy ezt országos törvény is szabályozza. Magyarán

büntetés járna érte,

de eddig még nem hallottunk olyanról, hogy valakit megbüntettek volna azért, hogy nem kötött a lova fara alá ürülékfogó vásznat vagy zsákot. Ezt a törvényt évekkel ezelőtt a székelyudvarhelyi Antal István parlamenti képviselő szerkesztette és fogadtatta el, azóta érvénybe is lépett.

Eszerint minden községben az önkormányzatok feladata lenne az utak tisztítása az ürüléktől: a hivatalok vagy a csordát felügyelő pásztort, vagy a szociális segélyért dolgozó személyeket bízhatnák meg azzal, hogy ezt a munkát elvégezzék. Antal szerint az sem mellékes, hogy az állati trágyából származó savak hosszú távon kárt okozhatnak az aszfaltban.

Ősz és betakarítási időszak lévén, ilyenkor a megszokottnál is több az úttestet „díszítő” lócitrom, ami elsősorban esztétikai kérdés. A központi utcákat leszámítva (de néha ott is, bár elméletileg a szekeresek nem jöhetnének be) szinte mindenhol találunk olyan útszakaszokat, melyeken rászáradt vagy egészen friss ürülék van: főleg a Bethlenfalvi út, a Szentimre utca felső része, illetve néhány szombatfalvi utca „jeleskedik” ebben.

Amikor autóval megyünk végig ezeken a helyeken, rátapad a kerékre, de ha nincs leengedve az ablak, akkor legalább nem érezzük a szagát – ha viszont gyalog vagy kerékpárral megyünk el mellette, akkor negatív értelemben csiklandozza az orrunkat. Találunk néhány érdekes [gondolatot](#) a témáról, ugyanakkor mást nem tudunk tenni a mérgelődésen és a méltatlankodáson kívül.

Mert mint tudjuk: a szarnak és a kárnak nincs gazdája.